

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj Povrv-3/2024-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Mariji Sušanj Tepša, u parničnom predmetu tužitelja GRABAHOME d.o.o., Pag, Ul. Žrtava fašizma 10, OIB: 31495088514, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Bićaniću, odvjetniku iz Ogulina, I. B. Mažuranića 7, protiv tuženika VLADE PERANIĆA, vl. obrta za građevinarstvo VLADO, Stara Novalja, Mul 14, OIB: 71589282770, zastupanog po punomoćniku Miranu Zorici, odvjetniku iz Zadra, Zrinsko Frankopanska 38, radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 24. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Alkice Kolega-Zubčić iz Zadra poslovni broj Ovr-10847/2013 (sudski predmet), odnosno poslovni broj UPP/OS-Ovr-979/2023 (javnobilježnički predmet) od 2. studenoga 2023. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.800,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. kolovoza 2023. do isplate po stopi koja se do 31. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Djelomično se ukida citirani platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 273,75 EUR/2.062,57 kuna¹ sa zakonskom zateznom kamatom.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.340,11 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 24. listopada 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (referentna stopa) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Alkice Kolega-Zubčić iz Zadra poslovni broj Ovr-10847/2013 (sudski predmet), odnosno poslovni broj UPP/OS-Ovr-979/2023 (javnobilježnički predmet) od 2. studenoga 2023. naloženo je tuženiku (ovršniku) isplatiti tužitelju (ovrhovoditelju) iznos od 1.800,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. kolovoza 2023. do isplate, te troškove ovršnog postupka u iznosu od 273,75 EUR/2.062,57 kuna.

2. Protiv citiranog rješenja o ovrsi ovršenik (tuženik) je podnio prigovor u kojem je istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja jer da nikada nije sklopio pravni posao sa tužiteljem, budući da radove navedene u utuženom računu nije naručio od tužitelja. Nadalje, ističe da je u utuženom računu navedeno da je izvršena usluga postavljanja fasade, ali da nije navedeno na kojem objektu. Također, istaknuo je da je tužitelj na utuženom računu obračunao PDV u iznosu od 25%, iako je sukladno Zakonu o porezu na dodanu vrijednost bio u obvezi izvršiti prijenos porezne obveze.

3. Rješenjem Općinskog suda u Zadru poslovni broj Ovr-10847/2023-12 od 18. prosinca 2023. predmet je ustupljen ovome sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom. Rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-3/2024-2 od 17. siječnja 2024. stavljeno izvan snage ranije citirano rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je osporio prigovore tuženika, te istaknuo da su zastupnik po zakonu tužitelja i tuženik ugovorili poslove na više objekata gdje je tužitelj, kao izvođač građevinskih radova, sa svojim radnicima obavljao poslove za tuženika, koji radovi su izvedeni kvalitetno i bez prigovora, ali da tuženik cijenu istih nije podmirio. Navod tuženika da nikada nije zaključio bilo kakav posao sa tužiteljem da je neosnovan i usmjeren na otklanjanje odgovornosti. Tužitelj da je radove ugovarao sa tuženikom usmeno i kroz poruke. Radove da je obavljao od kraja studenoga 2022., pa sve do ljeta 2023. Radovi obračunati na utuženom računu, i to postavljanje stiropora 5 cm, dvije ruke ljepila i postavljanje mrežice na površini od 120 m² da se odnose na nekretninu u Novalji, Kaštel bb, a koja nekretnina je u suvlasništvu Vlahović Ivke i Angelike Knese. U odnosu na cijenu radova ističe da je cijena naznačena na računu cijena koju su stranke ugovorile.

5. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka istaknuo da su stranke pravne osobe pa da nije vjerojatno da ne bi sklopili ugovor o izvođenju radova ili građenju da je

tuženik zaista poslovao sa tužiteljem. Tuženik da nije poslovao sa tužiteljem, nego sa Kristjanom Nokajem osobno, kao fizičkom osobom, odnosno da je za obavljanje konkretnog posla angažirao Kristjana Nokaja, a ne tužitelja – pravnu osobu, pa da je i predmetni posao platio Kristjanu Nokaju na ruke. Navedeno da je razvidno i iz WhatsApp korespondencije, i to poruke koju je Kristjan Nokaj poslao tuženiku vezano za predmetnu nekretninu u kojoj je navedeno: „Stara Novalja (fasada Ađelika), stiropor, mrežica ljepilo 1400 EUR“. Iz navedene poruke da je razvidno da je cijena za posao ugovorena u iznosu od 1.400,00 EUR, a ne 1.800,00 EUR kako je navedeno u računu, odnosno da je posao dogovorio sa Kristjanom Nokajem osobno koji je očekivao da bude plaćen u gotovini jer cijena od 1.400,00 EUR odgovara cijeni iz računa, samo bez PDV-a. Tuženik da je odgovorio na navedenu poruku, te napisao da će „riješiti“ iz čega da nedvojbeno proizlazi da su navedeni posao trebali riješiti „u kešu“. U konačnici je istaknuo da mu navedeni račun nije dostavljen prije utuženja, kao i da tužitelj po utuženom računu nije odbio pretporez. Tuženik da prilikom ugovaranja posla nije niti znao da Kristjan Nokaj ima u vlasništvu trgovačko društvo. Kristjan Nokaj da je obavio određene radove, ali da su isti izvedeni nekvalitetno i sa brojim nedostacima.

6. U odnosu na istaknute navode tuženika, tužitelj je u podnesku od 8. travnja 2024. istaknuo da je Kristjan Nokaj zastupnik po zakonu tužitelja, te da on kao fizička osoba nije mogao navedene radove obaviti sam, a niti je registriran za obavljanje građevinskih radova. Osporio je da je tuženik išta platio tužitelju, a da je na tuženiku, ukoliko tvrdi da je radove platio, teret dokaza da je plaćanje izvršio bilo tužitelju, bilo Kristjanu Nokaju. Istaknuo je da je nelogično da bi sa vlasnicama nekretnine ugovorio posao kao obrtnik, a onda za te iste radove ugovorio posao sa Kristjanom Nokajem, kao pravni posao između fizičkih osoba.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.800,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama na ime naknade za izvršene radove na nekretnini u Novalji, Kaštel bb.

8. Među strankama nije sporno da su Kristjan Nokaj i tuženik usmeno ugovorili izvođenje radova na fasadi nekretnine u Novalji, Kaštel bb, te da su ti radovi i izvedeni. Navedeno je potvrdio i sam tuženik u svojem iskazu (list 142-144 spisa). Također, u svojim iskazima zastupnik po zakonu tužitelja Kristjan Nokaj (list 140-142 spisa) i tuženik Vlado Peranić suglasno su iskazali da je u predmetnom poslu odrađena površina od 120 m², te da je cijena radova ugovorena u iznosu od 100,00 kuna/m². Međutim, a s obzirom na navode tuženika, spornim se ukazuje je li tuženik navedeni posao ugovorio sa Kristjanom Nokajem, kao fizičkom osobom ili Kristjanom Nokajem, kao zastupnikom po zakonu tužitelja, te je li tuženik te radove prije utuženja platio na ruke Kristjana Nokaja.

9. Sukladno navedenom, a s obzirom na istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije tuženika, prvenstveno je valjalo odlučiti o navedenom prigovoru.

10. Tuženik je tijekom postupka istaknuo da je predmetni posao ugovorio sa Kristjanom Nokajem, kao fizičkom osobom, a ne Kristjanom Nokajem, kao zastupnikom po zakonu tužitelja, međutim, tuženik, na kojem je teret dokaza, navedeni prigovor nije dokazao. Naime, iz Whatsupp korespondencije stranaka (list 61-63 i 65-69 spisa), koju tuženik dostavlja u prilog svojih tvrdnji, proizlazi upravo suprotno. Iz

navedene korespondencije, točnije poruke od 23. siječnja 2023. (list 63 i 65 spisa) proizlazi da je Kristijan Nokaj navedenog dana uputio poruku tuženiku sadržaja: „Gospon Vlado, molim vas jel mi možete reći koliko da napisem racun jel mi trebaju novci...“, a na koju poruku je tuženik idućeg dana 27. siječnja 2023. odgovorio: „Ja sam na putu vraćam se u utorak pa te nazovem da to riješimo“. Iz sadržaja navedenih poruka proizlazi da je Kristijan Nokaj zatražio informacije radi izdavanja računa, što upućuje da je navedenu poruku uputio tuženiku kao zastupnik po zakonu tužitelja, a ne fizička osoba, budući da fizičke osobe, a posebno u slučajevima „rada na crno“, kako to navodi tuženik, ne izdaju račune. Također, iz odgovora tuženika na navedenu poruku ne proizlazi da je isti uputio prigovor Kristjanu Nokaju vezano za izjavu da će izdati račun. Također, zastupnik po zakonu tužitelja je u svom iskazu naveo da je trgovačko društvo Grabahome d.o.o. kupio početkom rujna 2022., dok najstarija poruka iz navedene Whatsapp korespondencije (a koliko je to iz iste razvidno) datira krajem rujna 2022., a tuženik nije predložio izvođenje dokaza radi utvrđivanja tvrdnje da Kristijan Nokaj u trenutku ugovaranja predmetnog posla nije bio zastupnik po zakonu tužitelja. Stoga, niti iz navedenog ne bi proizlazio osnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

11. Nadalje, tuženik je na pripremnom ročištu održanom 7. svibnja 2024. učinio nespornim da su utuženi radovi izvedeni, a što je potvrdio i sam tuženik u svom iskazu dok daljnji navod da su isti izvedeni nekvalitetno, sa nedostacima nije dokazao. Naime, tuženik tijekom postupka, osim paušalnih navoda da su radovi izvedeni nekvalitetno s nedostacima, nije predložio dokaze na navedene okolnosti, a niti je naveo da je o uočenim nedostacima obavijestio izvođača, odnosno da je postupio sukladno odredbama članka 604. i 605. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje ZOO).

12. Također, u odnosu na visinu utužene tražbine, za navesti je da su zastupnik po zakonu tužitelja i tuženik u svojim iskazima učinili nespornim da je za predmetni posao ugovorena cijena u iznosu od 100 kuna/m², te da površina na kojoj su radovi izvedeni iznosi 120 m², iz čega se jednostavnim matematičkim izračunom dolazi do cijene od 12.000,00 kuna, odnosno primjenom fiksnog tečaja konverzije (7,53450) do iznosa od 1.593,00 EUR za cjelokupni posao. Iz utuženog računa (list 12 spisa) razvidno da je da je u istom obračunata cijena od 12,00 EUR/m² bez PDV-a za površinu od 120 m², što iznosi 1.440,00 EUR, odnosno manje od cijene koju su stranke ugovorile.

13. U odnosu na prigovor tuženika da je tužitelj na utuženom računu obračunao PDV u iznosu od 25%, a da je prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost morao izvršiti prijenos porezne obveze valja navesti da kod građevinskih usluga (a u koje usluge nedvojbeno ulaze i predmetni radovi na fasadi nekretnine) do prijenosa porezne obveze na primatelja usluge može doći samo u slučaju ako je primatelj usluge upisan u registar obveznika PDV-a. S obzirom da tuženik (primatelj građevinske usluge) u ovom slučaju nije dokazao činjenicu da je na dan izdavanja utuženog računa bio upisan u registar obveznika PDV-a, navedeni prigovor nije dokazao, stoga je isti u cijelosti neosnovan.

14. U konačnici, tuženik je tijekom postupka naveo da je predmetnu tražbinu platio na ruke Kristjanu Nokaju, ali da predaji novca nitko drugi nije bio prisutan, niti je

vezano za navedeno Kristijan Nokaj potpisao potvrdu ili neku drugu ispravu da je novac primio, dok je zastupnik po zakonu tužitelja takav navod u cijelosti osporio. Stoga, kraj takvog stanja stvari, stav je ovoga suda da tuženik, na kojem je bio teret dokaza tih navoda, činjenicu predaje novca na ruke Kristaja Nokaja nije dokazao.

15. Iz navedenih razloga, odnosno da nije sporno da su radovi izvedeni, te da su stranke suglasno iskazivale o ugovorenoj cijeni za izvedene radove, sud nije proveo dokazni prijedlog tužitelja uviđajem na licu mjesta i građevinskim vještačenjem. Također, sud nije proveo dokazni prijedlog geodetskim vještačenjem, budući da okolnost na kojoj nekretnini su se izvodili utuženi radovi nije bila sporna. Sud je odustao od dokaznih prijedloga saslušanjem svjedoka Ivke Vlahović i Angelike Knese koje je tužitelj predložio na okolnost da je Kristijan Nokaj izvodio utužene radove, koju okolnost su stranke tijekom postupka učinile nespornom, stoga se navedeni dokazi prijedlozi ukazuju suvišnim i nepotrebnim. U konačnici, sud nije proveo nit dokazni prijedlog knjigovodstveno-financijskim vještačenjem poslovnih knjiga tuženika, budući da tuženik tijekom postupka nije tvrdio da je predmetnu tražbinu platio putem računa obrta, već na ruke tužitelja, stoga se navedeni dokazni prijedlog ukazuje nepotrebnim.

16. Slijedom svega navedenog, zaključak je ovoga suda da je tuženik u ugovornom odnosu temeljem usmeno sklopljenog ugovora o djelu, sukladno odredbi članka 590. ZOO-a, bio na tužiteljem, kao pravnom osobom, da je tužitelj radove izveo, a da mu tuženik tražbinu, sukladno utuženom računu, nije podmirio, slijedom čega je primjenom odredbe članka 590. ZOO-a i odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a, odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

17. Odluka o zakonskim zateznim kamatama donesena je primjenom odredbe članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a, a kako je to tužitelj zatražio u prijedlogu za ovrhu, odnosno od 11. kolovoza 2023.

18. Nadalje, na sastanku Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskog odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. usvojen je zaključak da se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude. Stoga je, sukladno navedenom zaključku, odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

19. Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova ovršnog postupka na ime troška javnobilježničke nagrade u iznosu od 25,00 EUR i sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 248,75 EUR, sukladno Tbr. 11. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje Tarifa). Nadalje, tužitelju pripada i zatražena nagrada za sastav podnesaka od 2. veljače 2024. i 8. travnja 2024. sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak, zastupanja na ročištu 7. svibnja 2024. i 30. rujna 2025. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište, sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, sve sa pripadajućim PDV-om u iznosu od 200,00 EUR, odnosno sveukupno iznos od 1.273,75 EUR.

Također, tužitelj ima pravo i na naknadu troška sudske pristojbe na presudu u iznos od 66,36 EUR. Stoga, tužitelju na ime troška parničnog postupka pripada iznos od 1.340,11 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja, odnosno 24. listopada 2025. do isplate.

20. U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan. Naime, tužitelju ne pripada naknada troška za sastav podneska od 16. lipnja 2024., budući da isti nije bio potreban za postupak, dok je u odnosu na ostale radnje u postupku za koje mu je dosuđena naknada, naknadu zatražio u previsokom iznosu, budući da mu za pojedinu radnju u postupku, sukladno Tarifi, pripada iznos od 200,00 EUR, a ne zatraženih 250,00 EUR.

21. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke ove presude.

U Rijeci, 24. listopada 2025.

Sudac
Marija Sušanj Tepša

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ovoga Zakona, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

Broj zapisa: **9-3087e-70c46**

Kontrolni broj: **06bee-886ae-87d40**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA SUŠANJ TEPŠA, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.